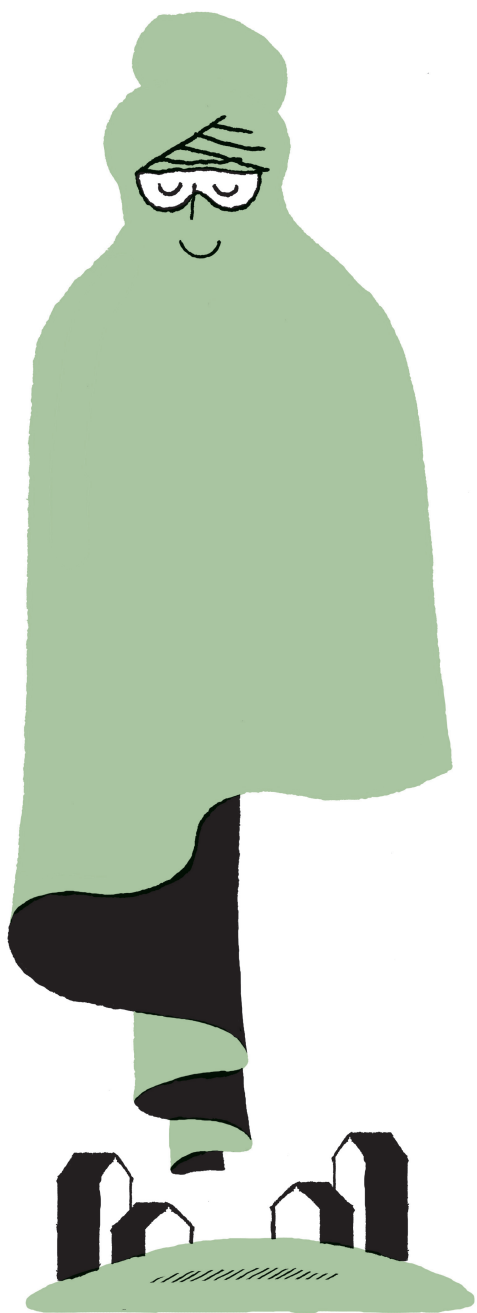

İÇİNDEKİLER

Bir yerde yaşamak	18
Bedenim	34
Odam, evim, mahallem, ülkem...	47
Kök salma	60
Dizin	76

Hepimiz bir yerlerde yaşıyoruz. Peki, neden burada? Bir başka yere değil de şu an yaşadığımız yere yerleşme seçimini genellikle anne ve babalarımız yapmıştır. Bazen onların da bir seçim yapma şansları olmamıştır. Her şekilde bir yere yerleşince, bulunduğumuz yere kök salma eğiliminde oluruz. Neden başka bir yerde değil de burada, neden başka türlü değil de böyle yaşadığımızı nadiren kendimize sorarız. Yaşadığımız yerde kendimizi iyi hissederiz, her şeye rağmen uzığında olduğumuzdan daha iyi hissederiz. Ayrıca bir yerlerde yaşamamız da şart, öyleyse...

Bir yerlerde bulunuyor olmamız her zaman oraya kök saldığımız, yani belirli bir yere bağlandığımız ve oraya yerleştiğimiz anlamına gelmez. Üstelik herkes yerleşik

**VAR OLAN HER ŞEYİN
BİR YERDE BULUN-
MASI VE BİR YER
İŐGAL ETMESİ GERE-
KİR; YERDE YA DA
GÖĞÜN HERHANGİ
BİR YERİNDE VAR
OLMAYAN HİÇBİR
ŐEY YOKTUR.**

Platon

de değildir. Kimi insan toplulukları göçebedir: seyyahlar, Romanlar, Berberiler... Göçebeler, başka bir yerde yeni bir hayat kurmak için memleketlerinden kaçan göçmenlerden ya da yolculuklarını başladıkları yere geri dönerek bitiren seyyahlardan farklıdırlar. Sürekli yer değiştirerek, herhangi bir yere yerleşmeyi reddederler, sanki hareketsiz kalacaklarından ve bir yere zorla yerleştirileceklerinden korkar gibidirler. Sürekli aynı yerde kalmak fikri göçebelere belki de hapsedilmek gibi görünüyordur. Nesiller boyu oradan oraya göçmüş bir topluluğa ait olduğunuzda köklerinizi salma fikri gerçekten de saçmadır. Küçüklüğümüzden beri aynı mahallede yaşıyorsak, ebeveynlerimiz hatta ninelerimiz ve dedelerimiz de aynı yerde yaşadıyla,

PLATON
(M.Ö 427-348
ya da 347)
Ölümden sonra
ruhun yaşamı ile
ilgili mitler ve
anlatılarıyla
tanınan Yunan
filozof.

Yerleşiklik

Belirli bir bölgede yerleşmiş olma, orada kalıcı olma.

Göçebelik

Hep aynı yerde yaşamamak, sürekli yer değiştirmek, konargöçerlik

Ezeli ve ebedi

Ne başı, ne sonu olan ve her zaman sürecekmış gibi görünen.

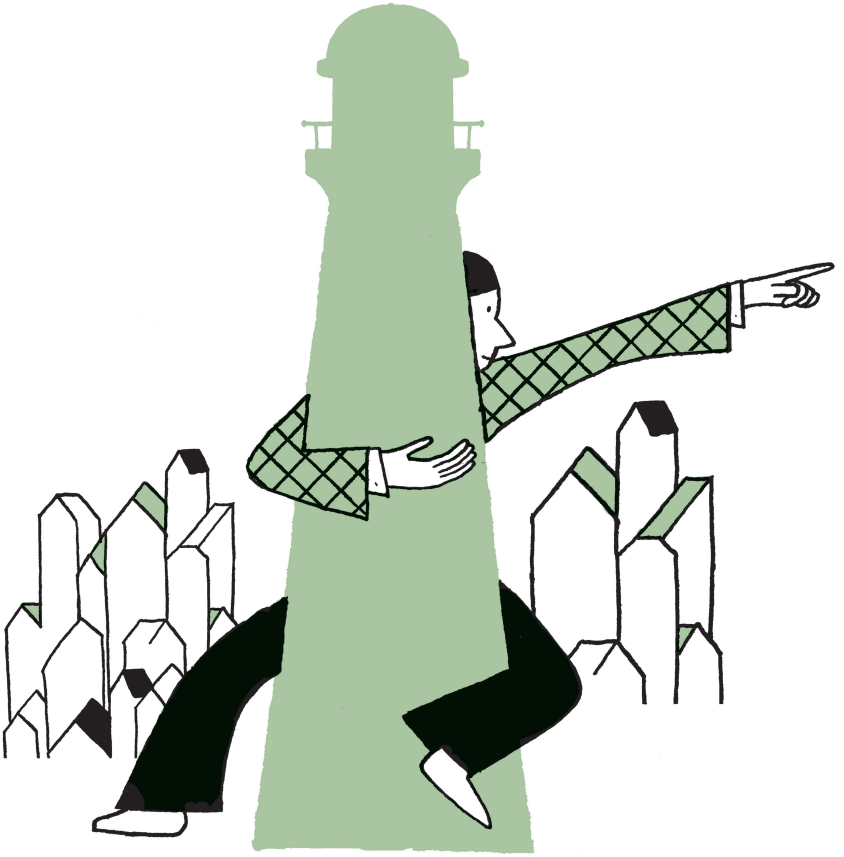
Atalardan kalma

Kökleri bizden önce yaşamış atalarımıza dayanan

bizim gördüklerimiz de aynı olur ve aynı alışkanlıkları kazanırız. Elbette seyahate çıkmayı severiz, fakat seyahate çıkmanın verdiği keyif, döndüğümüz zaman bizim için değişmemiş olan bir yer bulma fikrinin güveninden kaynaklanır. Seyahate çıkmak, başka insanları, başka yaşayışları keşfetmemizi sağlayarak bizi içeriden değiştirebilir. Ancak evimizde her şeyin neredeyse aynı olduğunu biliriz. Sokağımız, evimiz, yaz tatillerinde bir süreliğine terk ettiğimiz odamız bizi bekleyecektir.

Yerleşiklik mi? Yoksa göçebelik mi? Bu birbirine zıt iki yaşam şekli kişiliklerimizle ilişkilidir ya da tarihimize bağlıdır. Bunlara genellikle ahlaki bir anlam yükleriz: yerleşik dediklerimizin ezeli ve ebedi değerlerin ya da atalardan kalma

geleneklerin ağırlığını sırtlanma eğiliminde olduklarını; göçebelerin ise farklı yerler gördükleri, dünya üzerinde her şeyin karşıtıyla beraber var olduğunu fark ettikleri için yeniliklere ve farklı fikirlere daha açık olduklarını söyleriz. Siyasi olarak yerleşiklerin düzeni sevdikleri, göçebelerin ise değişime daha yatkın oldukları söylenir. Oysaki her iki yaşam tarzından insanlar, bizi çevreleyen bu dünyada kendilerini daha iyi hissetmenin farklı şekillerini deneyimlerler. Kimileri, deniz fenerinin uzaktan gelen ışığının denizdekilere güvende olduklarını hissettirmesi gibi, kendilerine güven veren istikrar ve durağanlığı arar; kimileri ise denize açılmayı ve maceraya atılmayı tercih eder. İlk gruptakiler: “Elimizde olanı korumak iyidir çünkü daha iyi, iyinin

düşmanıdır.” derler. İkinci gruptakilere göre ise her şeyin bir bedeli vardır ve hayatta riskler almak gerekir.

Antik Yunan’da iki önemli filozof bu zıtlığa örnek teşkil ediyordu. Söylenceye göre, hiçbir şehre ya da belirli bir devlete bağlı olmak isteyemeyen Kiniklerin öncüsü Diyojen, evi olmasın diye yanında taşıdığı bir fıçının içinde yaşıyordu ve tüm gelenekleri reddederek hemşerilerini kışkırtmaktan keyif alıyordu. Onun tam zıddı olan Sokrates ise şehir devletinden hiç çıkmamış olmakla övünüyordu, çünkü şehir ona göre felsefe yapmak için ideal bir yerdi. Orada fikirler çoğalır, böylece karşı karşıya gelinip tartışılabilirdi. Fakat onun gençler üzerindeki etkisinden enişeye düşen ve tüm inançları ve

Kinizm
İnsanın erdem ve mutluluğa, hiçbir değere bağlı olmadan, bütün gereksinimlerden sıyrılarak, bağımsız olarak erişebileceğini savunan Antisthenes’in öğretisi, sinizm.

DİYOJEN
(M.Ö 410-323)
Zenginliği ve toplumsal uzlaşmaları küçümseyen ve “hayatın yabıllaşmasını” isteyen Yunan filozof.

SOKRATES
(M.Ö 470-399)
Yunan filozoflarının en tanınmışısı.

yaygın düşünceleri tartışmaya açmasından memnuniyetsizlik duyan hemşerileri ondan kurtulmaya çalışıyorlardı. Sokrates ise tüm hayatını geçirdiği ve öğrencilerini yetiştirdiği yeri terk etmeyi reddediyordu. Sürgüne gitmekle idam edilmek arasında bir seçim yapmaya zorlanan Sokrates, yabancı bir yere sürgüne gönderilmekten se Atina'da ölmeyi tercih etti. Kinik Diyojen'in ise şehrine ya da ülkesine herhangi bir bağlılığı yoktu. Ona göre fikir üretmenin mekânı yoktu, her neresi olursa orada felsefe yapılabilirdi. Bu nedenle ona nereli olduğu sorulduğunda, "Ben dünya vatandaşıyım." diye yanıtlardı.